

32004L0044

L 113/17

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

20.4.2004

DYREKTYWA KOMISJI 2004/44/WE**z dnia 13 kwietnia 2004 r.****zmieniająca dyrektywę 2002/69/WE ustanawiającą metody pobierania próbek i metody analizy do celów urzędowej kontroli dioksyn i oznaczania dioksynopodobnych polichlorowanych bifenyli (PCB) w środkach spożywczych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 85/591/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. dotyczącą wprowadzenia wspólnotowych metod pobierania próbek i analizy w celu monitorowania środków spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Komisji 2002/69/WE z dnia 30 lipca 2002 r. ustanawiająca metody pobierania próbek i metody analizy do celów urzędowej kontroli dioksyn i oznaczania dioksynopodobnych polichlorowanych bifenyli (PCB) w środkach spożywczych ⁽²⁾ ustanowiła przepisy szczególne dotyczące procedury pobierania próbek i metody analizy, które mają być stosowane do celów urzędowej kontroli.
- (2) W celu pobierania próbek z bardzo dużych ryb, konieczne jest określenie pobierania próbek, w celu zapewnienia zharmonizowanego podejścia w całej Wspólnocie.
- (3) Jest bardzo ważne, aby wyniki analizy były zgłaszane i interpretowane w jednolity sposób, w celu zapewnienia zharmonizowanego podejścia w sposobie wprowadzania w życie w całej Unii.
- (4) Dyrektywa 2002/69/WE powinna zatem zostać odpowiednio zmieniona.
- (5) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 2002/69/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszej dyrektywy.

W załączniku II do dyrektywy 2002/69/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej 12 miesięcy po jej wejściu w życie. Państwa Członkowskie niezwłocznie prześlą Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami i niniejszą dyrektywą.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

*Artykuł 3*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.*Artykuł 4*

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 kwietnia 2004 r.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 372, z 31.12.1985, str. 50. dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284, z 31.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 209, z 6.8.2002, str. 5.

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku I do dyrektywy 2002/69/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w punkcie 4 „Plany pobierania próbek”, po tabeli 2 dodaje się następujący punkt 4.1 „Przepisy szczególne w celu pobierania próbek z partii zawierających całe ryby”:

„4.1. Przepisy szczególne w celu pobierania próbek z partii zawierających całe ryby

Liczba próbek przyrostowych do pobrania z partii jest zdefiniowana w tabeli 1. Waga próbki zbiorczej obejmującej wszystkie próbki przyrostowe powinna wynosić przynajmniej 1 kg (patrz punkt 3.5).

- w przypadku, gdy partia do próbkowania zawiera małe ryby (waga poszczególnych ryb mniejsza od 1 kg), pobiera się całą rybę jako próbkę przyrostową w celu utworzenia próbki zbiorczej. W przypadku, gdy wynikowa waga próbki zbiorczej jest większa od 3 kg, próbki przyrostowe mogą składać się z części środkowej, ważącej każda przynajmniej 100 gramów, ryby tworzącej próbkę zbiorczą. Cała część, do której stosuje się najwyższy poziom jest używana do ujednorodnienia próbki.
- w przypadku, gdy partia do próbkowania zawiera większe ryby (waga poszczególnych ryb większa niż 1 kg), próbka przyrostowa składa się ze środkowej części ryby. Waga każdej próbki przyrostowej wynosi przynajmniej 100 gramów. W przypadku, gdy partia do próbkowania zawiera bardzo duże ryby (np. > 6 kg) i pobranie kawałka części środkowej, spowoduje znaczące straty ekonomiczne, za wystarczające może być uznane pobranie trzech próbek przyrostowych po przynajmniej 350 gram każda, w zależności od wielkości partii.”

- 2) punkt 5 „Zgodność partii lub partii cząstkowej ze specyfikacją” otrzymuje następujące brzmienie:

„5. **Zgodność partii lub partii cząstkowej ze specyfikacją**

Partia jest przyjęta, jeżeli wynik analityczny pojedynczej analizy nie przekracza właściwego najwyższego poziomu, ustanowionego w rozporządzeniu (WE) nr 466/2001, przy uwzględnieniu niepewności pomiarowej.

Partia jest niezgodna z wymogiem najwyższego poziomu, ustanowionego w rozporządzeniu (WE) nr 466/2001, jeżeli wynik analityczny potwierdzony przez ponowną analizę i obliczony jako średni z przynajmniej dwóch niezależnych oznaczeń, przekracza najwyższy poziom poza wszelką wątpliwość, przy uwzględnieniu niepewności pomiarowej.

Uwzględnienie niepewności pomiarowej może być wykonane zgodnie jednym z następujących sposobów:

- poprzez obliczenie rozszerzonej niepewności, przy zastosowaniu współczynnika pokrycia 2, która daje poziom wiarygodności około 95 %,
- poprzez ustanowienie granicy decyzji (CC_d) zgodnie z przepisami decyzji Komisji 2002/657/WE z dnia 12 sierpnia 2002 r. wykonującej dyrektywę Rady 96/23/WE dotyczącą wyników metod analitycznych i ich interpretacji (*) (punkt 3.1.2.5 załącznika - przypadek substancji z ustanowionymi dopuszczalnymi poziomami).

Obecne zasady interpretacji stosuje się w odniesieniu do wyniku analitycznego otrzymanego z próbki do celów kontroli urzędowej. W przypadku analizy do celów obrony lub arbitrażu, stosuje się przepisy krajowe.

(*) Dz.U. L 221, z 17.08.2002, str. 8. decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2004/25/WE (Dz.U. L 6, z 10.01.2004, str. 38).”

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku II do dyrektywy 2002/69/WE wprowadza się następujące zmiany:

Dodaje się następujący akapit na końcu punktu 2 „Tło”

„Tylko do celów niniejszej dyrektywy, dopuszczalną szczególną granicą oznaczalności poszczególnego kongeneru jest stężenie analitu w wyciągu z próbki, która wytwarza wykrywalny przyrządowo sygnał dla dwóch różnych jonów, monitorowany ze stosunkiem S/H (sygnał/hałas) równym 3:1 dla mniej czułego sygnału, i spełnia podstawie wymagania, takie jak np. czas retencji, stosunek izotopowy, zgodnie z procedurą oznaczania, jak opisano w Metodzie 1613 EPA poprawka B.”
